

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

BIOFERM - SOCATARG

== Poderós Tònic-reconstituient ==

Combat amb gran èxit

RAQUITISME

TUBERCULOSIS

ANEMIA

ESCROFULISME

Dona força al dèbil

Alegria als neurasténics

Es el remei del

convalescent

== Es ven en totes les farmacies ==

Tenda LA REINA

— DE —

NICET CASANOYAS

SASTRERÍA i Confeccions. Varis genres de punt. Cotilles alta novetat. Models fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per a aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :
Carrer de Mauri i Vilar, 3

Avellaners,

NEGRET I CAIXAL,

pels criaders de Romanyà de la Selva. — Per instruccions i planter dirigir-se a Mossèn Joan Rabasseda, Rector de Romanyà de la Selva.

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO
- TEORIA - SOLFEIG - CANT -

ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,
modernament reformada per
— GEVAERT i E. MORERA.

LLIÇONS particulars i a domicili.

Fustería i Ebanistería

— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA

Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.

Telefon interurbà, 3.

— GIRONA —

Maquinaria eléctrica.

Material eléctrico.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts del Llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

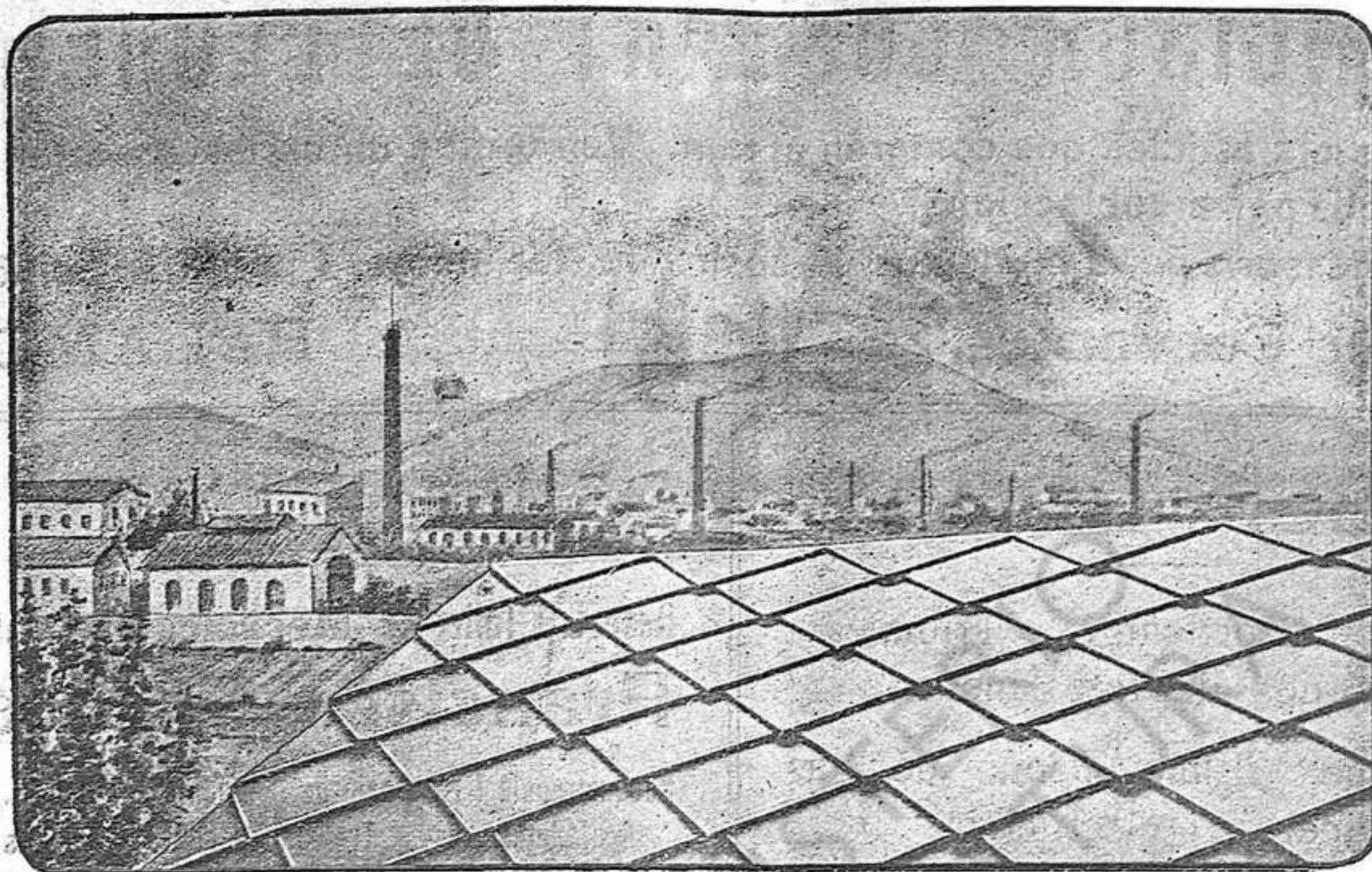
Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existencia de Màquines d'impremta de la tan acreditada casa MARINONI = Màquines de cosir amb fil-ferro i corxets = Tipos comuns, Titolars i Vinyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses caligràfiques, litogràfiques i talla-dolça, de les quals n'hi ha sempre existencia en magatzem = :: Teles per a Enquadernació :: = Filets de coure: gran assortit en magatzem dels més usuals en pòlices de 1 - 2 i 3 kilos.

“ROCALLA,” Plaques de Ciment i Amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

... La coverta més econòmica ...

La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS
DETALLS, a **JOSEP ESTEVA,** PORTA DEL ANGEL, 1 i 3, PRAL. - BARCELONA

DOMINICO BONNET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anís refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bascules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

Tenda de Papereria i Objectes d'Escriptori

DE

FRANCISCA COSTART DE LLORENS

Ven tots els articles que comprèn el ram. Ven també un variat assortiment de segells per a col·leccions.

Accessoris per a màquines de cosir i de fer mitges i per a bicicletes.

Carrer Cervantes, 26

PALAMOS

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i Adornos de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.

Dentadures d'or : Treballs de pont ; Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

CONSULTORI MÈDIC - QUIRÙRGIC

DE

Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

:: MALALTIES DE LA PELL ::

MALALTIES DE LES CRIATURES

CIRURGIA GENERAL

Plaça de l'Oli, 1, pral.

Telefon, 205.

GIRONA

Aliments

per a Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa

MANUEL FRERES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES

PURES DE CACAO, elaborades en el Convent de LA TRAPA

pels RR. PP. CISTERCENCES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS:

PAGÉS I ROCAFORT (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernàndo VII, 14.

BARCELONA

La llar de les grandeses

I

La casa rica, oberta com un temple, era plena d'un flotó de gent abigarra-gada. Esdevingué la invasió en un girant d'ulls. La senyora, qui havent tele-fonat a son marit, en el despatx va romandre obsessionada per la lluita, s'es-tremí de sorpresa en veure com la gent s'abocava i penetrava, a onades, en la magnífica sala.

Un home roig, de forta complexió, bon troter, va cridar com a salutació:
—Hem guanyat de cent cinquanta a Calasol.

Crits de joia a l'unissó acolliren el resultat del poble veí. El destre elec-torer rebia un seguit de caluroses abraçades. Entregà la nota, com si entre-gués botí preadíssim, i, eixugant-se la suor de qué estava marinada la sua faç roja i llentiosa, content de l'admiració que despertava i molt més content de veure's front a front de la senyora, digué :

—Senyora Maria Teresa ja pot dir per tot arreu que es seu senyor és diputat. Però el trebai ha estat dur. Bona trompeta! No som pas aclucat ui a nit passada, i miri com vaig: fang fins a jonei.

En el somris amb que correspongué la dama a aquelles paraules podia atalaiar-hi el fi d'astúcia un deix d'amargor. Era el sobtament de sentir-se tan directa i francament interpel·lada per aquell home tingut com a enemic ans de la facenda electoral; i, més que açò, tota-via, era el dol de veure el luxe de sa llar a mercè d'aquell flotó de gent, qui omplia l'alfombra de fang.

Somrient als batallers, feu-se obrir pas la dama; mes hagué de parar-se en mig d'homes inconeguts, ans no hagué atravessada la cambra. En el des-patx sonà el teléfon amb insistència, i, com un eco de l'ordre proferida a so de reny, anaren repetint mil boques :

—Calleu.

Fins del menjador, estància contigua a la sala, va percibir-se, distint i clar, el parlament frissós del qui telefonava :

—Sí, sí, en Ramón, 850? I el del govern? Magnífic! Encara no? Aquí a Fialp, espaterrant: 787 per 304. Està bé.

Un aïtc va ressonar, seguit d'exclamacions a quina més joiosa.

—Voldria tants de duros com vots sobrers!

—Si tot Espanya fos com és nostre districte, que en faria d'anys que tindriem la República!

Nova glopada d'electorers feu encongir els internats.

—Ja's deu poguer fumar' aquí?, preguntá un, goitant arreu con si fos un temple.

—Avui poc es mira res.

—O! I seure també que estic reventat!

El qui tal deia va catxar-se en la butaca flonja, essent, incontinent, secundat pels més llestos.

—Caram, noi! Tot jo'm retorno! Hi estic més enclaxat qu es pop a ses roques!

Donya Maria Teresa entrà al menjador, tancant la porta amb una revolada. Hi havia en l'estància, assegudes, dues dames de fresc visatge i airós comport: una d'elles semblava el mirall de Donya Maria Teresa, per ço qui afecta a elegància i empolainament i fins per la majestat que irradiava; l'altra, si bé arreuada amb joies, servava cert aire de ruralisme a través de l'elegància, ultra que, per sa edat ja madura, tenia per descartades les menudències fantasioses de la moda. Repitada al finestral, una doncella pulcrament vestida, semblava un aucell a punt de volar. I en la cadira, qui justa cabia entre la porta i el bufet, permaneixia immòbil, com tullit, un vell de barba blanca i faç tota pansida.

—De quin cap ha sortir de fer venir tota la gent a casa?, digué amb veu baixa però intensa fúria, Donya Maria Teresa. Haurem de treure el fang de la sala a carretades. Sembla un mercat! Però per qué no anaven al Centre?

—Qui vol fer ballar la baldufa ha de pagar el fil, digué vivament la dama, qui semblia una pintura de la mestressa de la llar.

—L'expressió és fina, Donya Aurèlia! Ja t'hi voldria veure a tu!

Com si temés l'esclat d'una turbonada, el vellet va aixecar-se amb insospitada lleugeresa i tercià en el parlament.

—Es veritat que és un mal pas, però és un sol. Calmi's, que no es-buiés la madeixa en el punt millor.

—Però per qué no anaven al Centre?

—Per fer un acte de veritable democràcia. I no és mal pensat.

—Com més va, més aristòcrata em torno.

—I jo també, mormolà la minyona, de nom Adela, desacostant-se del finestral. Per molt lleminera que sigui un acta de diputat, jo no comprenc que per abastar-la, s'hagin de rompre les costums i alternar amb tota classe de gent.

—Lo pitjor per mi, és que no tenint res de republicà n'Eduard, el joc és amb foc, digué Donya Aurèlia.

—Quan ells ho fan, i tots de conformitat, bé ha d'esser bo per la casa, replicà, feta una avespa, Donya Maria Teresa. Ara, que això de no respectar la casa!

Tercià, altre cop, el dolç vellet:

—Sembla que no us feu càrrec de la situació. Us poden sentir: tenim el poble a dos passos!

—Quins nervis teniu, Verge Santa!, exclamà la senyora, fins llavors, emmudida, qui havia per nom Mercé.

Fou fet silenci. L'aïc de la multitud congregada a la sala, tot i essent joiós, adquiria ressonàncies paoroses per a les dames aristòcrates o millor di aristocratitzades. El boniment infinit era per a elles versemblant al tro de la ressaga en jornada calma i rienta.

—I els nois, on són?, preguntà Donya Maria Teresa.

—Són a casa. Els hi som deixat berenar i juguen molt satisfets.

L'acritut qui mitjançà entre les dues figures similars cedí lloc a una ratxa de dolcesa en parlar de la festosa mainada, i ne parlaven encara quan per la porta de la sala, amb súbita intensitat de soroll, penetrà un jove alt, ben plantat, d'aspecte intel·ligent, però d'aire un poc emfàtic. La sua presència, essent inesperada, arrencà vives preguntes:

—Qué hi ha de nou?

—Qué ja esteu llestos?

—Qué potser hem perdut?, féu Donya Maria Teresa.

—No s'esveri; la cosa va com una seda. Vinc només a demanar aigua; mos escanyem de set. Hi ha gran sufocació i excitació.

Desaparegué, feta un nervi, la mestressa del casal.

—Pot assegurar-se el triomf, Agustí?

La interrogació quedà en suspens una estona. Havia iniciat el jove un parlament amb N'Adela, que si no era amorós, traces n'havia. A desentó, mormolà per fi:

—Seria una gran raresa.

I, sense esperar afegitures, prosseguí el parloteig de joventut, sens ni tant sols adonar-se que una cambrera, de negre arreuada, amb una safata plena de vasos i gerro se retingué en el dintell tota esporuguida, com si hagués d'atravessar tupit i garrinxós bardissal.

MIQUEL ROGER I CROSA.

(Continuará.)

Estances a l'Infermera

Lema; DONES DE FRANÇA.

Poesia premiada amb la Flor Natural en els Jocs Florals de Barcelona.

S'endevinaven d'or sota els vels del seu front
els sedosos cabells, l'esguard era pregon
i els seus ulls els més blaus que hi puguin havê al món.

I vestia de blanc, albíssima, de llins
immaculats per totes les sales i jardins;
si blanca de per fòra, més blanca de per dins.

Les seves galtes eren pàlides de color,
semblava que sovint s'amaressin de plor,
d'un plor tranquil, segur, en mig de tant dolor.

Era un somriure blanc vora el llit del malalt
i alegrava de cop la pau de l'Hospital
amb un riure només com allunyant el mal.

Estava dreta, immòbil, sempre vora del llit,
tot vetllant-li les hores tan llargues de la nit
amb un ram de violes mig obertes al pit.

El ferit la mirava amb els ulls divagants;
—Digueu-me aquelles coses, tan serenes d'abans...—
Sobre el front que bullia li posava les mans.

¡Les mans! Jo les hauria besades amb anhel.
Jo no sé que tenien aquelles mans de cel;
tenien suavitats de flor i olor de mel.

Jo hauria volgut dur en les venes la sang
del ferit, i vessant-la del pobre cos estanc
venî en el dur repòs d'aquest llit seu tan blanc.

I sofrir llargament per la pàtria i per ella.
I en les hores de febre sentir la meravella
d'aquelles mans de flor damunt de ma parpella.

¡Perqué el ferit devia esser bell i alegre, abans!...
No sé quin sortilegi duia en les seves mans,
que nosaltres, que estavem joves i forts i sans,

ne sentiem vergonya i mai hauriem dit
que no gosant mirar-la als ulls de fit a fit
sentíssim una enveja terrible del ferit...

¡Ai, donzella sublim d'un Hospital de França!
Fóres una llum pura que amb el temps va apagant-se;
no et veuré més i en sento una estranya recança.

I no vaig demanar-te les violes del pit,
i no vaig dir-te res del que t'hauria dit,
del que et diria ara, lluny de tu, en mon neguit!

I no vaig dir-te res del teu mirar pregon,
ni vaig besar les mans que per mi ja no són,
ni vaig tocâ amb els llavis la Creu Roja del front!

Ara et veig com t'enfiles pel cel serè, damunt
del fum de les batalles, del lamentable munt
dels morts i dels ferits, sempre molt més amunt!

Ascendeixes pel cel de l'amor i els neguits,
serenament plegades com coloms sobre els pits
les dues mans ungides amb la sang dels ferits!

JOSEP MASSÓ I VENTÓS.

Tot passant

D'un temps ençà sembla que hi hagi passat l'àngel exterminador per les nostres suredes.

D'aquelles que creixien ufanoses prop les poblacions, o bé eren afavorides per la proximitat d'un camí carreter, ja quasi no en queden. La destal i el xerrac del carboner n'han hagut l'entrega sens compassió.

A causa de l'augment faulós del preu de les llenyes i carbons, molts propietaris, cansats de guardar-se el suro pelat a la masia, han caigut al parany del llenyater qui els oferia un capital a canvi de les suredes; i ells, cobdiciosos, —la majoria— no han tingut inconvenient en sacrificar la gallina dels ous d'or perquè feia temps que no ponía. Els qui això hagin fet, prompte compendran que han quedat sense gallina i sense ous. Les muntanyes, aquelles muntanyes que es veien cobertes de frondositats amb suros joves i vells, la majoria centenaris, ara són terra nua; les puntes de les roques ja treuen el morro aquí i allà, i les escasses mates del bosc en molts llocs no són capaces

de retenir la terra que s'escapa muntanyes avall a cada ploguda. Paulatinament les roques aniran sortint, i en aquelles propietats que eren la joia d'aquesta comarca, ja sols hi creixerà el bruc i la módega que no tenen altre aplicació que escalfar els forns de rajols més antics i rutinaris.

Ja sé que una propietat de sureda d'uns quants anys a aquesta part no donava cap benefici; la seva producció escassament cobria les despeses. Però no n'hi havia per tant. Prompte, molt prompte, el preu del suro tornarà al seu lloc corresponent, i llavors sentirem les queixes.

I tan fàcil com era solucionar el cas d'una manera beneficiosa per a tots ! Si enlloc de tallar tots els suros arreu haguessin fet una petita selecció deixant aquells que són bons per natural en classe de primera i segona bona, plantes sanes i potentes, és cert que n'haurien cobrat menys capital, però els hauria quedat la propietat aplantuada de suros completament bons. Aquests suros s'haurien desenrotllat poderosament i junt amb els joves que haurien anat creixent, haurien tret, dintre poc, el mateix preu o més del poc suro que hauria produït, ja que aquest seria tot de classe bona que és el que val, quan el flac, ni tan sols paga el treball de pelar-lo.

Sols he vist en una propietat molt petita que han adoptat aquest procediment. Les altres, si bé han tingut la precaució de deixar els suros petits perquè no eren bons per llenya, per tal que dongui un escàs rendiment, cal esperar al menys quaranta anys, i ¿quin és el propietari actual que podrà gaudir-se'n?

I no se m'objecti que poso massa llarga la data, puix si algú ha cregut treure'n profit abans, tingui per ben segur que els comptes li sortiran fallits. Cal tenir present que el suro de primera i segona pela quasi no val res; encara no paga el treball de pelar-lo. Són els surus grossos sans i bons els que fan que un rusquer valgui. Tots podem haver notat que com les altres plantes, el suro té tendència a degenerar, i, per tant, els que ara puguen no arribaran mai a esser tan corpulents com aquells que creixien en les crestes de les serralades, i si tallem aquests, sacrifiquem el millor de les suredes.

Encara en queden, és clar: les més allunyades de les poblacions i de difícil transport, i els seus propietaris segurament que, a no trigar, n'estaran contents d'haver-les guardades; mes aquells qui les han entregades al llenyater, donem temps al temps que no em deixarà mentir, s'arrepentiran quan ja serà tard d'haver sacrificat tantes de plantes per unes miserables pessetes.

LL. BARCELÓ I BOU.

Fulles ventisses

Poesies de tots vents posades en català
per JOAQUIM RUÏRA

EL GAVATXOT

POSADA POPULAR

Si n'hi havia un gavatxot;
que n'ha vingut de França;
mal calçat i mal vestit,
se n'ès posat en dansa.

GLOSSA

Vermellot com un pigot
a Na Roser s'atansa
i, ballant-hi pit a pit,
li fa l'amor a ultrança.

—«Enc que semblo un patacot,
soc home de criança.
Si m'acceptes per marit
jo, quina benanança!»

«Tinc a França un barracot,
que ès cosa de lloança.
El pallim, que em fa de llit,
no es deixa sens recança.»

—«No m'agrada tant de dot,
diu ella, bo i trufant-se.
«Per amor pendré marit
i no per cobejança.»

CÀNTIC A SANT JOSEP

TORNADA

O Sant Josep l'angelical,
a qui Jesús féu pare i guia,
preneu, si us plau, l'ànima mia
sots vostra cura paternal.

COBLES

En vostres mans l'alta Virtut
féu que florís la seca vara;
així també mon cor eixut
en vostres mans floreixi ara.

Torneu-lo bell com un jardí,
on baixi Déu amb complascència;
si el lliri blanc no hi pot florî,
no hi manquin flors de penitència.

Quan, o Josep, vàreu finâ,
Jesús clogué vostres parpelles;
dels últims mots, que us endreçà,
la mort s'omplí de meravelles.

Quan perdi l'hàlit per instants,
el cor retut, la ment fallida,
pregueu que senti aquells mots sants,
que obren les portes d'altra vida.

EL MAR NO ES MOU

El mar no es mou. S'adorm l'aucella.
Zumzeja obscur un ronc suau.
Va entrant la nit i, com rou d'ella,
als nostres ulls son dolça cau.

El mar no es mou. A frec de branques
l'alè de Déu frisar hom sent.
Les flors s'inclinen per les tanques
l'oració vespral dient.

El mar no es mou. La terra rosta
 beats contemplen els estels.
 Alegra't, hom; ta pau s'acosta;
 com ells, hauràs la pau dels cels.

Alegra't, home, no glateixis;
 la pau eterna gaudiràs
 bon punt del món et desmereixis
 i et dó la mort son bes de glaç.

NINÓ

(De A. de Musset)

Ninó, Ninó ¿qué en penses de la vida?
 Passa volant; tot defalleix i mor.
 Rosa d'avui, demà marcida
 ¿quin viure fas sens una amor al cor?

Se'n va l'istiu daurat, Ninó... s'emboira el cel...
 Qué!... Tu solques les ones i no et guia un estel?
 Tu combats sens musica? Tu viatges dormida?
 Qué!... No tens cap amor i et suposes amb vida?
 La vida!... Jo la donc d'amor per un sol bes.
 La vida sens amor... la dono per no res.

Qué hi fa que cada jorn s'esbravi nostra essencia,
 si vers altra existencia
 el cor es sent cridat?

Esclateu joves flors!... Durareu sols un dia.
 El viure és un son breu; l'amor ens l'ensomnía.
 Només hauran viscut aquells que hauran amat.

E.L TOC NOCTURN

A l'alta nit, a l'hora calma,
 quan la xiveca xiscla sordament
 al lluny del lluny, de balma en balma
 s'ou plorar la campana del convent.

Nang, nang...
 plora records
 de vius i morts,
 perdudes belleses,
 fallides promeses,
 amors mal-enteses...

Nang, nang...
 plora les tristeses
 d'aquest món de fang.

Es un so dolç, però s'esbomba
 fins al reialme esglaiador dels morts,
 del nostre pit, com d'una tomba,
 aixecant espectrals, antics records.

Nang, nang...
 Tot s'entristeix,
 tot s'estremeix.
 Plora, plora, plora,
 ànima deutora,
 negra pecadora.

Nang, nang...
 com el cel s'enyora
 des d'un món de fang!

LES FLORS DE LA MARE

(De H. Hoffmann)

Tot en son placèvol jau;
 dorm també, fillet, en pau,
 sols a fora bronz el vent...
 zum, zum, zum... Dorm blanament.

Tanca els teus ulls, infant,
 que poncelles semblaran,
 i demà, de clar matí,
 torna'ls, com a flors, a obrí.

Quan veuré tan belles flors
 els daré els petons millors
 i cap maig enyoraré:
 prou que a casa el maig tindrè.

Crònica local

A consqüència del torpedejament del *Provence*, el nom de la nostra volguda població apareix sovint, sovint, en les planes dels grans rotatius i sona en les altes esferes governamentals. Aixís preludeant i amb el supòsit que els periodistes ho saben tot, esperarà el lector dades i minúcies de ço que tan seriós apar; doncs, amat lector, en el començ ja hem de finir, car res no sabem, i pot molt ben resultar que res d'important no sigui. Continua el *Provence* de proa al fons com temorenc suïcida. Per al seu salvament, un vapor francès armat conduí buços i arribà el vapor bomba suec *Belos*, contractat per 500.000 pessetes. Amb greu pena i en mig d'emanacions pestilents, va procedint-se a la descàrrega de la mercaderia. Fou trobada a la platja de Sant Antoni una bala de cotó, d'uns 600 kilos, de valor de la qual intentava gaudir-se'n, segons indicis, un lladre manyac. De resultes de topament, sofrí petita averia el vapor *Carasa*. Cada dos per tres dies, se'n puja la gent als terrats per veure el pas dels hidroavions francesos, no havent pogut encara fotografiar-los els qui n'eren interessers.

Com tristes batallades, hi han senyals d'aument de crisi. La incautació de la llauna pel govern yanki, fa témer la minva en la fabricació de discs. L'avenç dels alemanys en les vinyes de Champagne fa pensar en mil infortunis per a la nostra indústria. Deu dirà! Del venider no'n patim molt, que massa patim del present. Tal deuen pensar totes les societats i sens dubte, força diners hi ha encara a Palamós, malgrat de la crisi, ja que la Festa Major se celebrarà amb un exèrcit de músics, tots empordanesos, llevat dels *Escolans*. Heu's-aquí el detall dels contractes: Agrupació Catalanista: Els Montgrins de Torroella; Centre Federal: Els Escolans de Sant Sadurni de Noia; Casino «La Unión»: La Principal (antiga) de Palamós; Casino «El Puerto»: La Principal de la Bisbal; «Centro Económico»: La Principal de Palafrugell. L'ofici de la Parròquia promet esser una solemnitat musical: cantors de Girona i el septimí palamosí interpretaran Perosi. En l'Agrupació Catalanista hi haurà exposició d'art.

Pot creure algú que som parcials en la propaganda del nom Agrupació Catalanista, car en totes les cròniques l'hem de repetir moltes vegades. En veritat, no és aixís: l'Agrupació treballa ferm i és natural que sa labor se manifesti. La conclusió del curs de Gramàtica Catalana i Història de Catalunya satisféu a tots els socis que hi assistiren: va demostrar-se l'avenç dels alumnes, qui, entre aplaudiments, recolliren els premis merescuts. La quarta vetllada congregà també nombrosa i fina concurrència. Els treballs originals i també inèdits que s'hi donaren a conèixer, foren: *A la benamada* per F. Verrié; *Elogi de la vida i Primavera* per Santiago Costa; *Una cançó trista* per J. B. Camós i *Després de la guerra* per En. Ll. Barceló i Bou, llegida la última per En Martí Roger. En F. Torrent llegí *Estances a la in-*

fermera; N'Eussebi Rossell, *Cebes de Madrid* i en L. Montaner *Dues arpes*. La secció teatral oferí *La butifarra de la llibertat*, *L'últim anglès* i el monòleg *L'home de l'orga*.

També acudí al local de l'Agrupació el Dr. Alcóver, President de la Secció Filològica del Institut d'Estudis Catalans, i allí, valent-se d'alumnes de l'escola gratuïta de Llengua Catalana, recollí les variants dels verbs i féu estudis de fonètica. Escorcollà també el dialecte palamosí i féu bona aplega de lèxic local. La seva estada fou molt agradosa per a nosaltres.

Una sessió de les qui formen època tingué lloc en el saló de sessions de l'Ajuntament. N'era motiu l'important assumpte del ferrocarril de Blanes a Vilajuïga. El President de la Càmbra de Comerç D. Martí Roger, presidint la sessió, exposa tots els detalls del projecte, fent després ús de la paraula els alcaldes D. R. Marqués de Torroella de Montgrí, D. J. Callol de La Escala i D. P. Planas de Castelló d'Empúries; D. J. Miquel per la Càmbra de Comerç de Palamós; D. E. Genís, President del Foment de la Indústria suro-tapera, D. J. D. Gómez, notari de Torroella. Tots els parlaments obeïen al fèrvid anhel que la gran millora fos prest una bella realitat. Va nomenar-se una Comissió perquè realitzi les gestions conduents al desitjat fi.

La companyia teatral de D. Alfred Barbero ha posat en l'escena del Saló Carmen *Malvaloca*, *El orgullo de Albacete* i *Felipe Derblay*. Han tingut pocs espectadors.

Molt en breu ja totes les clavegueres estaran enllaçades amb la principal qui desemboca en la platja del Padró, la qual cosa és molt apropiada i lloable, ara que estem a les portes de l'estiu.

L'hora oficial no diu res a la pagesia. Baixen les pageses a les altes hores del matí i ja l'olla s'ha de treure del foc que encara són pel Carrer Major.

Les maduixes se són estranyades molt de veure's al costat de pinatells i rovellons.

Donya Carme de Castro, professora de Tocologia de la Facultat de Medicina donà conferències d'higiene en el Centre Federal i en el Casino «El Puerto».

Amb la solemnitat acostumada va celebrar-se la professó de Corpus. Portà el penó principal el Diputat principal En Martí Roger acompanyat de son germà En Miquel i del farmacèutic En Lluís Figa.

Segons el moviment econòmic de l'Hospital de Palamós, el cost de l'assistència a malalts pobres ascendeix a 625 pessetes. L'efectiu disponible existent a la Caixa d'Estalvis era en Gener de 3167'83 pessetes.

La cooperativa de Consum *La Equitativa* repartí en el primer trimestre el 10 per cent. El nombre de socis es de 1592.

En Pau Condom de Sant Feliu quedà aquí malferit per haver caigut de bicicleta.

El metge de Sanitat és ara D. Juli Crensany. L'Ajudant de Marina don Ramón Regalado és estat substituït per D. Daniel de Araoz.

Sport

Foot-ball

El dia 17 de Març a Sant Feliu jugaven l'«Ateneu Deportiu» i l'«Ateneu Palafrugellenc» guanyant el primer per 6 goals a 1.

El dia 19 en el camp del «Casal Popular» de Palafrugell lluitava el seu primer equip amb una selecció del «Sport Club Guixolenc». Empataren a 2 goals.

El 24 del mateix mes el «Palafrugellenc» guanyava en llur camp al «Deportiu» per 5 goals a 2.

El dia 31 s'efectuava un partit entre l'«Ateneu Deportiu» i el «Sport Club Guixolenc». Com s'esperava, fou un partit molt empenyat marcant-se 1 sol goal a favor del «Sport». Per la parcialitat amb que actuà el referèe a favor de l'«Ateneu», se registraren molts d'incidents, deixant de marcar molts de «faults» i tolerant càrregues il·legals arribant a tenir de suspendre's el partit, intervenint-hi la Guardia Civil.

El mateix dia 31 i l'endemà 1 d'Abril en el camp de l'«Ateneu Palafrugellenc» jugaven el seu primer equip amb el primer de l'«Internacional» de Barcelona. Guanyà el primer partit l'«Internacional» per 2 goals a 0 i el segon l'«Ateneu Palafrugellenc» per 2 a 1.

El dia 21 d'Abril jugaren l'«Ateneu Deportiu» i l'«Ateneu Palafrugellenc» en el camp del primer empatant a dos goals.

El 28 del mateix mes en el camp de l'«Ateneu Palafrugellenc» lluitaven el seu primer equip amb el primer del «Sport Club Guixolenc». Acabà el partit amb l'empat a 0 goals.

El dia 12 del passat mes el «Sport Club Guixolenc» jugà amb els «Canadiens F. C.» de Barcelona guanyant aquest últim per 5 goals a 2.

El mateix dia 12 en el camp de l'«Ateneu Deportiu» lluitaven el seu primer equip amb el primer de l'«Ateneu Palafrugellenc». Guanyà el darrer per 3 goals a 1.

Els dies 19 i 20 l'«Ateneu Deportiu» jugava amb el «R. C. D. Español» de Barcelona. En aquest darrer club solament hi havien dos elements del primer equip. Guanyà l'«Español» els dos partits, el primer dia per 3 goals a 0 i el segon per 3 a 1.

També el dia 19 en el camp del «Sport Club Guixolenc» se celebrava altre partit entre el seu primer equip i el primer del «Júpiter» de Barcelona. Per esser les forces bastant nivellades, resultà un partit molt bonic empatant els equips a 3 goals.

Els mateixos dies 19 i 20 en el camp de l'«Ateneu Palafrugellenc» se celebraven altres partits de foot-ball entre el primer equip de l'«Ateneu» i el primer de l'«Avenç» de Barcelona. El primer partit el guanyà l'«Ateneu Palafrugellenc» per 2 goals a 1, però el segon dia el resultat fou de 5 a 2 a favor de l'«Avenç». —JOSEP FRANCH.

Moviment del port durant el mes de Maig de 1918

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	13	9.393	Vapors	9	9.393
Barcos de vela	30	914	Barcos de vela	30	914

Mes d'Abril

ENTRADES: Vapors, 8; tonelatge, 9.809.—Barcos de vela, 25; tonelatge, 1.187.
 SORTIDES: » 8; » 9.809.— » » » 23; » 1.152.

Operacions de la Caixa d'Estalvis Mes de Maig

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
50	3984	18	2099'20	7

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mes de Maig : 59'8 mm.

Registre civil

Mes de Maig

Naiements: 1. Lluís Callís i Carvajal.—2. Joan Balló i Delaiga.—3. Carme Rotllan i Bagué.—4. Maria Castelló i Vidal.—5. Lluís Figa i Faura.—6. Julia Blanco i Tauler.

Innomenats : 1. Algam i Pei.—2. Subirats i Ayats.

Defuncions : 1. Serafina Vilà i Nadal, 46 anys.—2. Leonor Ferrer i Castelló, 76.—3. Estrella Reverter i Mas, 19.—4. Martí Lladó i Vert, 78.—5. Josep Barti i Obrador, 51.—6. Dolors Ribas i Bach, 72.

Matrimonis: 1. Vicens Montfort i Peñarroya amb Antònia Vilà i Gallart.—2. Pelai Llobet i Corsellas amb Dolors Costa i Ramón.—3. Senèn Iglesias i Sánchez amb Teresa Pónsatí i Lòpez.—4. Miquel Valls i Tomàs amb Felicitat Pitarch i Baneda.—5. Ferran Llinàs i Juan amb Rosa Ferrer i Burniol.

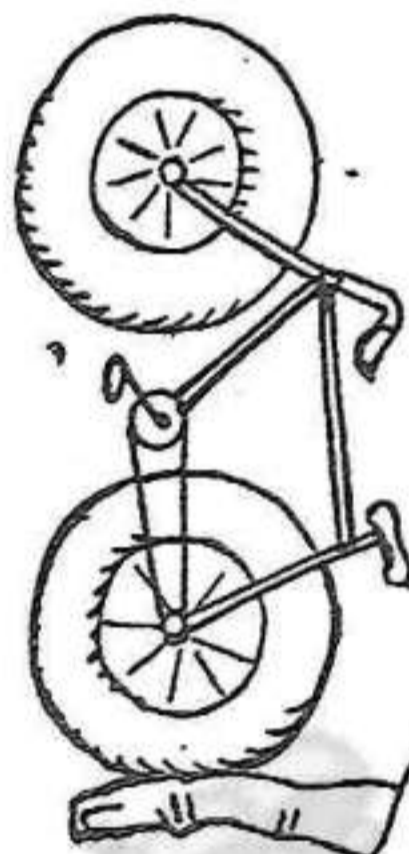
Tallers Tipogràfics LLORENS CASTELLÓ—Palamós.

CICLES SANROMÀ

ARTICLES PER A
SPORTS

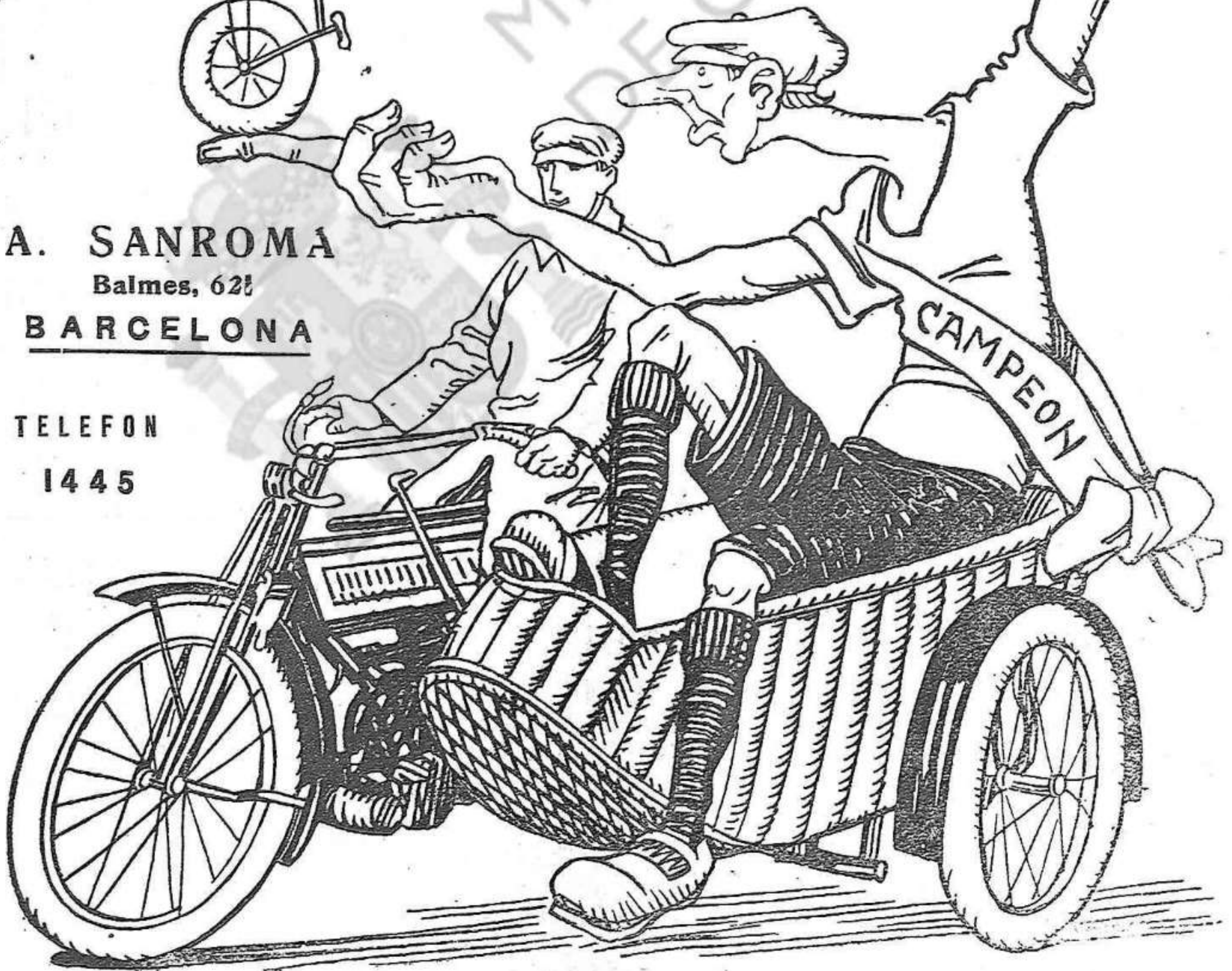
MOTOS I SIDE-CARS

SUN

A. SANROMÀ
Balmes, 62
BARCELONA

TELEFON
1445

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS A L'ENGROS I AL DETALL

H. Blanco y Bañeres, Barcelona

Successor de BLANCO Y BOSCH

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2.

TELEFON 190 A

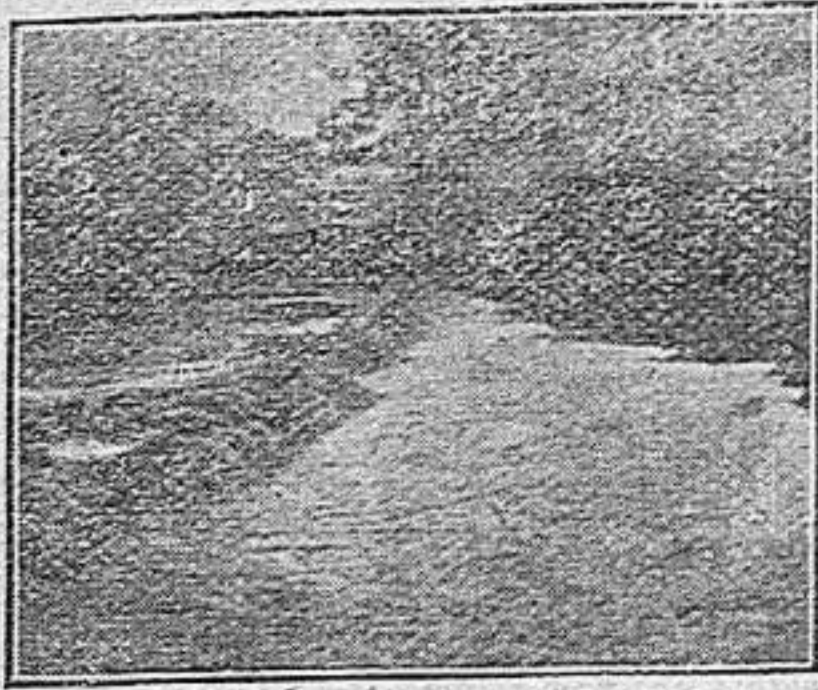
Grans existències.

Ultimes Novetats.

Preus sens competència.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damasc, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tuli Punes per a Dormitori. Tapets, Pells, Mantes, Edredons. Tallers de Roba blanca per a taula i llit i demés articles de Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips per a senyor i senyora.

NOTA. Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.

Grans tallers de Fotogravat

REQUESENS,
OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

Majó i Planas. - Barcelona

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la indústria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopaïdes i Caps de Cotó.

CORRESPONDENCIA : Fernando, 12, entl.º (Entrada Vidre, 2)

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

- Barcelona -

TELEFON; 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

: bere, Irún i Hendaya :

LA BENGALINE PINTURA ESMALT

Corts, 653 - BARCELONA

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE
HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**
Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2. **BARCELONA**

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.
S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

RESTAURANT

TELEFON 67

JEROGLIFIC

Platja de LA FOSCA

BA BE BI BO i BU
NIC

SANT JOAN DE PALAMÓS
(Costa Brava)

Primera Colonia estiuenca marítima de Catalunya. — «Xalets» per a famílies. — Servei de Hotel i de Restaurant. Obert tot l'any.

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i C.^{ia} en Cta.

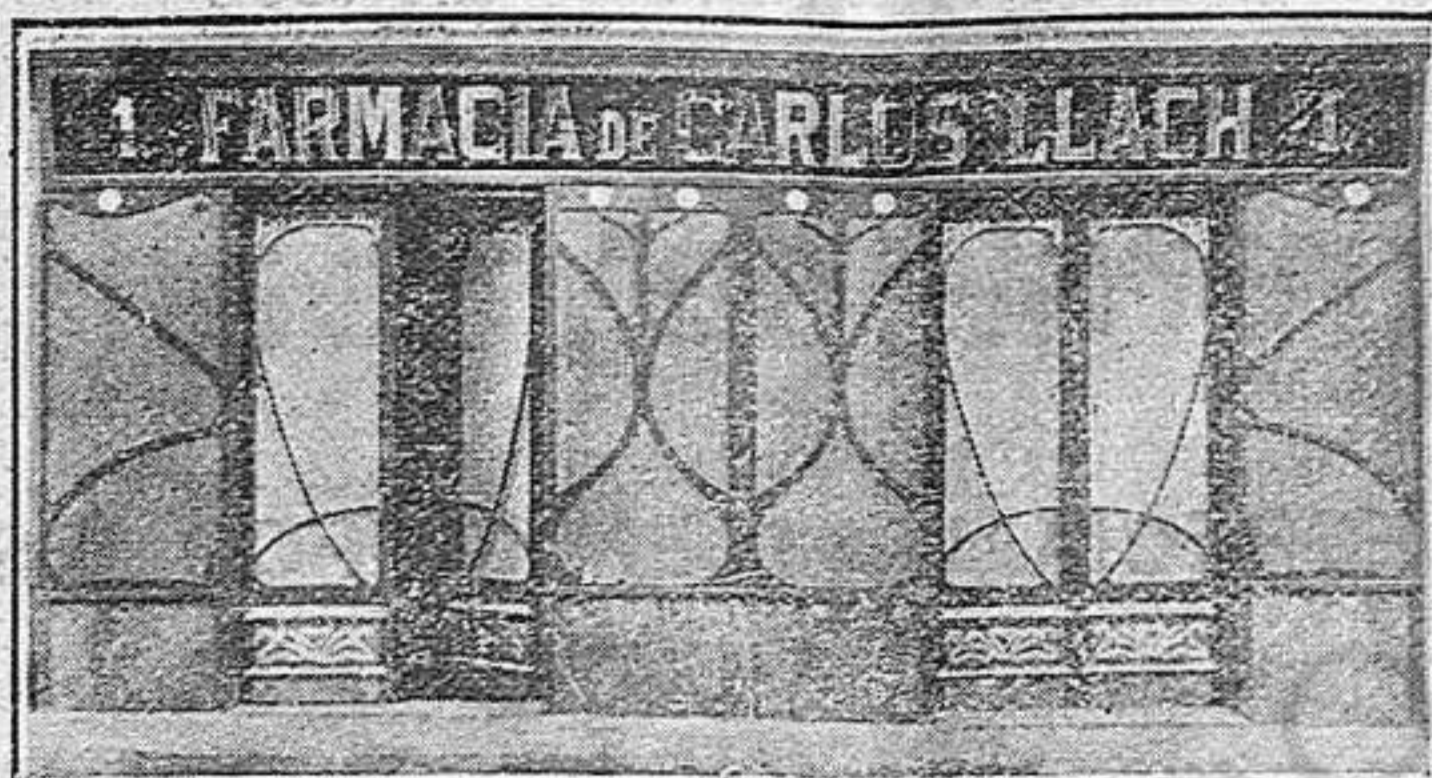
CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per a conf. n.º 6

FARMACIA I LABORATORI DE
F. PRAT GUFÍ Successor de GARLES LLACH

Herboristeria — Dosimetria — Ortopedia — Higiene
Especialitats nacionals i estrangeres — Aigues minero-
medicinals — Braguers especials PRAT — Bàscula i
- - - pesa bebés a disposició dels clients - - -

Passeig Castelar, 2

==== PALAMÓS

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

— PONT MAJOR - GIRONA —

— ANIS —

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agrada-
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
nencies mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

∴ ROM ∴

«PEPITA»

∴ VERMUT ∴

«ESPAÑOL»

:: CONYAC ::

«PEPITA»

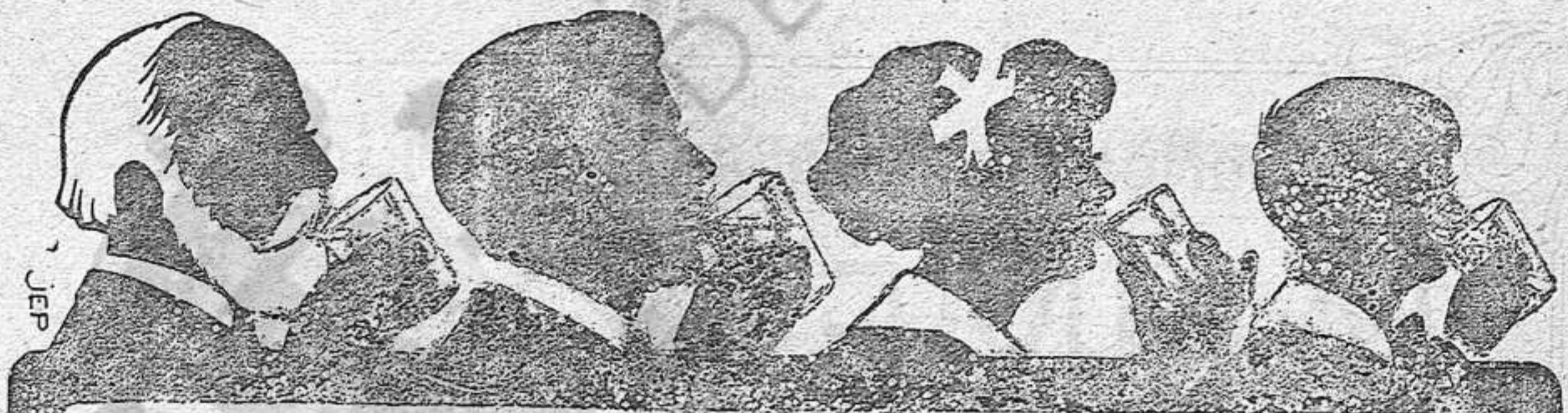
CASA FUNDADA EN 1852

Sastrería de Joà'n Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, en'ressol ≡

:: BARCELONA ::

Un agua mineral para todos

tan bienhechora y tan eficaz como la mejor agua mineral, bebida en el manantial mismo, que debeis beber a toda edad, en todo momento del día, durante o después de las comidas, estéis o no enfermos. Eso es lo que obtendréis vosotros mismos, haciendo disolver en un litro de agua ordinaria un paquete de

Lithinés del Dr Gustin

Esta agua de tal modo mineralizada es deliciosa para beber y aún pura. Ligeramente gaseosa y muy refrescante se mezcla a todas las bebidas y principalmente al vino, al cual dá un sabor exquisito. Por sus propiedades radio-activas y curativas, esta agua mineralizada previene o cura en su misma casa a los que hacen de ella un continuado y regular uso, en las afecciones de

Riñones, Vejiga, Hígado, Articulaciones

Los Lithinés del Dr Gustin, se venden en latas metálicas en todas las farmacias del mundo.

12 PAQUETES hacen 12 LITROS de agua mineral, por 1'20 PTAS.

214 bis